

TRIBUNA

CIROL LLUECA

Regidor de Cultura de Figueres

ORDENANT L'UNIVERS

Inés Padrosa ha presentat el seu darrer treball, el *Diccionari biogràfic de l'Alt Empordà*, resultat d'un ambiciós projecte bibliogràfic destinat a identificar primer, i documentar després, bona part de les persones que han tingut algun protagonisme a la comarca, des de l'inici del temps. I l'ha presentat al Teatre Municipal el Jardí de Figueres, en un acte que ha reunit prop d'un miler de persones, batent aquí i arreu tots els rècords d'assistència de la història de presentacions de llibres.

El *Diccionari*, a més, ha generat

cert debat sobre els processos de selecció i documentació dels epígrafs que s'hi contenen. Lògicament, perquè de fet la Inés Padrosa ha dut a terme un digne i fructífer intent d'un objectiu que si es vol exhaustiu és també impossible: ordenar l'univers empordanès. D'aquí les reserves, o directament les queixes xiuxieujades, que l'obra ha generat.

La bibliotecària i historiadora Padrosa, autora d'altres obres imprescindible per a la recerca local, ha tornat a sorprendre tothom amb un producte que, diguem-ho clar, només podia ser dut a terme per ella. Qui si no dels nostres recercaires podria haver passat dies, setmanes i anys aplegant informació i generant aquest immens corpus biogràfic? No és una qüestió de diners, és un assumpte de tenacitat extrema, de dedicació absoluta, i de coneixement de les fonts i les obres de referència locals. El fet és que el nou projecte de la Inés Padrosa haurà plantat una solvent llavor per a l'impuls de la recerca local futura. S'imaginem la història dels sabaters empordanesos, els reculls de dones figuerenques, o les nissagues familiars que són a punt de ser estudiades, a partir del Padrosa?

«Qui si no dels nostres recercaires podria haver passat dies, setmanes i anys aplegant informació i generant aquest immens corpus biogràfic?»

Altres herois i heroïnes de la recerca varen impulsar obres similars en l'objectiu al Diccionari Padrosa. Paul Otlet (1868-1944) és considerat el fundador de la ciència bibliogràfica, avui coneguda com Documentació. El seu *Monde, essai d'universalisme* (1935) pretenia exposar una metodologia de com fer que el coneixement universal estigués accessible per a tothom que ho necessités i, per tant, en darrera instància, contribuir a l'enriquiment intel·lectual de la humanitat. Ja anteriorment, el naixement de l'*Encyclopaedia Britannica*, a finals del segle XVIII, havia donat resposta a la necessitat d'ordenar l'univers per il·lustrar la societat i fomentar el coneixement racional per sobre de les creences religioses i les pors derivades de l'analfabetisme. El *Who is who* fou el primer llistat de britànics prominents amb vocació d'exhaustivitat, publicat des de 1849.

A Espanya, diverses obres varen

ser impulsades per documentar el coneixement universal sota el punt de vista hispànic. Exemples típics són els apassionants diccionaris Madoz, de 1829 a 1850, o l'enciclopèdia Espasa, als inicis del segle XX. La *Gran Enciclopèdia Catalana* va ser publicada a partir de 1968. Totes aquestes magnífiques obres estan, lògicament, inacabades. Perquè totes mereixerien un augment de les seves entrades, o quan les persones que hi apareixen són vives, una revisió de les dades que s'hi contenen.

Jo els convido a consultar activament aquesta nova obra bàsica de la nostra història. Fer-ho és descobrir, de manera constant, persones, fets, circumstàncies que han marcat i estan marcant la nostra societat. Amb totes les mancances del gran Diccionari Padrosa (tothom, d'alguna manera, podria aparèixer inclòs a l'obra un cop augmentada, amb foto o retrat i explicació documentada), l'obra de la Inés només podrà ser millorada per ella mateixa. Bé, o per un exèrcit de centenars de viquipedistes disposats a dedicar temps i energies a un projecte tan faraònic com apassionant: ordenar l'univers empordanès.